

**ÚRAD PRE REGULÁCIU SIEŤOVÝCH ODVETVÍ
REGULAČNÁ RADA**

Bajkalská 27, P. O. BOX 12, 820 07 Bratislava 27

R O Z H O D N U T I E

Číslo: 14/23504/20/RR
Číslo spisu: 5955 -2020-BA

Bratislava 26. 11. 2020

Regulačná rada Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgán príslušný na konanie podľa § 6 ods. 3 písm. f) v spojení s § 18 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení zákona č. 164/2017 Z. z., vo veci odvolania regulovaného subjektu Stredoslovenská distribučná, a.s., Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO 36 442 151 z 23. 09. 2020, proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 0294/2020/E z 12. 08. 2020, ktorým na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2021 určil tarifu za prevádzkovanie systému v časti korekcie neuhradených nákladov vynaložených na podporu elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnou kombinovanou výrobou doplatkom a príplatkom za rok 2018

r o z h o d l a

podľa § 59 ods. 2 v spojení s § 46 a 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, Bajkalská 27, 820 07 Bratislava 27 č. 0294/2020/E z 12. 08. 2020 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

Konanie o cenovej regulácii – prvé rozhodnutie prvostupňového orgánu

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „prvostupňový orgán“ alebo „úrad“) vydal 20. 12. 2020 v konaní o cenovej regulácii rozhodnutie č. 0250/2019/E), ktorým pre regulovaný subjekt Stredoslovenská distribučná, a.s., Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO 36 442 151 určil tarifu za prevádzkovanie systému v časti korekcie neuhradených nákladov vynaložených na podporu elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnou kombinovanou výrobou doplatkom a príplatkom za rok 2018 na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2021.
2. V rámci tohto konania prvostupňový orgán uviedol, že dôvodom na začatie cenového konania o tarife za prevádzkovanie systému je skutočnosť, že podľa zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

neskorších predpisov v spojení so zákonom č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov od 1. januára 2020 dôjde k zmene vykonávania činnosti zúčtovateľa podpory z prevádzkovateľov regionálnych distribučných sústav na organizátora krátkodobého trhu s elektrinou. Organizátor krátkodobého trhu s elektrinou je povinný od 1. januára 2020 v zmysle vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 18/2017 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike a niektoré podmienky vykonávania regulovaných činností v elektroenergetike v znení neskorších predpisov zohľadniť v celkových plánovaných nákladoch na podporu elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnou kombinovanou výrobou aj neuhradené náklady vynaložené spoločnosťou Stredoslovenská distribučná, a.s. na podporu elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnou kombinovanou výrobou doplatkom a príplatkom za rok 2018.

3. Prvostupňový orgán rozhodol podľa ustanovenia § 14 ods. 11 a 12 zákona č. 250/2012 Z. z. v spojení s § 12 a 18 vyhlášky č. 18/2017 Z. z., pričom 02. 01. 2020 bolo rozhodnutie prvostupňového orgánu č. 0250/2020/E z 20. 12. 2019 doručené regulovanému subjektu.

II. Prvé odvolanie regulovaného subjektu

4. Proti vyššie opísanému rozhodnutiu podal regulovaný subjekt, v zákonnej lehote odvolanie. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, predložil, v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku, 05. 03. 2020 odvolanie spolu so spisovým materiálom Regulačnej rade, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní.
5. Regulačná rada rozhodla tak, že rozhodnutím č. 06/3609/20/RR zo 01. 07. 2020 zrušila rozhodnutie prvostupňového orgánu č. 0250/2020/E z 20. 12. 2019 a vrátila prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie.

III. Konanie o cenovej regulácii – druhé rozhodnutie prvostupňového orgánu

6. Úrad vydal 12. 08. 2020 v konaní o cenovej regulácii rozhodnutie č. 0294/2020/E ktorým rozhodol tak, že vo výrokovej časti znenie bodov 1. a 2. určil:
 1. Tarifu za prevádzkovanie systému TPSds^{SSD}₂₀₂₀ €/MWh, to znamená €/MWh, ktoré bude Stredoslovenská distribučná, a.s. fakturovať organizátorovi krátkodobého trhu s elektrinou OKTE, a. s., Mlynské nivy 48, 821 09 Bratislava, IČO 45 687 862 za každú MWh elektriny odobratej koncovými odberateľmi elektriny na vymedzenom území v roku 2020.
 2. Korekcia neuhradených nákladov Kprds^{SSD}₂₀₂₀ eura vynaložených spoločnosťou Stredoslovenská distribučná, a.s. na podporu elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnou kombinovanou výrobou doplatkom a príplatkom za rok 2018.
7. Proti tomuto rozhodnutiu podal regulovaný subjekt, v zákonnej lehote odvolanie¹⁾. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, predložil, v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku, odvolanie spolu so spisovým materiálom Regulačnej rade, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní.

¹⁾ Odvolanie bolo doručené prvostupňovému orgánu 23. 09. 2020 a zaevidované pod podacím číslom úradu 23504/2020/BA.

IV. Druhé odvolanie regulovaného subjektu

8. V prvom bode odvolania regulovaný subjekt konštatuje, že úrad rozhodnutím č. 0294/2020/E z 12. 08. 2020 stanovil výšku korekcie neuhradených nákladov Kprds na úrovni eura, ktorá predstavuje len % z neuhradených nákladov na podporu výrobcov, ktorí vyrábajú elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnou kombinovanou výrobou.
9. Regulovaný subjekt uvádza: „Tak ako v predchádzajúcom rozhodnutí č. 0250/2020/E, aj v rozhodnutí č. 0294/2020/E absentuje relevantný dôvod určenia neprimerane nízkej výšky korekcie neuhradených nákladov Kprds“.
10. Ďalej regulovaný subjekt v odvolaní popisuje nedostatočné odôvodnenie stanovenia parametra Kprds.
11. Regulovaný subjekt namieta tvrdenie úradu, že stanovenie hodnoty parametra Kprds na úroveň zohľadňuje oprávnený podnikateľský záujem regulovaného subjektu.
12. Regulovaný subjekt v odvolaní tvrdí, že aj v prípade určenia koeficientu Kprds vo výške napr. 0,5 by výška TPS v roku 2020 bola na úrovni €/MWh, čiže stále nižšia ako v roku 2018, kedy bola na konci roku na úrovni €/MWh.
13. Regulovaný subjekt má za to, že aj naďalej v konaní absentuje jasné a zrozumiteľné zdôvodnenie, prečo sa úrad opätovne rozhodol stanoviť parameter Kzprds len na úroveň a nie v inej výške, resp. na úroveň, čo by predstavovalo kompenzáciu 100 % neuhradených nákladov vynaložených regulovaným subjektom na podporu výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby doplatkom a príplatkom.
14. V druhom bode odvolania regulovaný subjekt zásadne nesúhlasí s použitím hodnoty plánovanej koncovej spotreby MWh na rok 2020, nakoľko jej výška nezodpovedá očakávanej koncovej spotrebe, ktorú možno očakávať v súčasnosti a súčasne konštatuje, že úrad bol povinný vychádzať z aktuálnych údajov platných v čase rozhodnutia, a preto by mal aktualizovať plánovanú koncovú spotrebu na rok 2020 podľa posledného vývoja.
15. V treťom bode regulovaný subjekt zastáva názor, že úrad vydal rozhodnutie č. 0294/2020/E s retroaktívnym účinkom, čo považuje za nezákonné a úradom zvolený postup nemá oporu v zákone č. 250/2012 Z. z. ani v správnom poriadku. Týmto postupom je zásadným spôsobom narušený princíp právnej istoty v súkromnoprávných vzťahoch, ktorý bude mať priamy negatívny dopad na regulovaný subjekt a bude dôvodom na ďalšie právne kroky.

Regulovaný subjekt v plnom rozsahu nesúhlasí s tým, aby bolo rozhodnutie č. 0294/2020/E vydané so spätnou účinnosťou od 01. 01. 2020.
16. Vo štvrtom bode odvolania regulovaný subjekt uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia č. 0294/2020/E sa nedozvedel, prečo úrad rozhodol tak, ako rozhodol, nie je zrejmé, aké podklady použil, ktoré podklady naopak, nepoužil, ako sa vyrovnal so stanoviskami regulovaného subjektu a aké dôkazy pre svoje rozhodovanie použil. Podľa názoru regulovaného subjektu, úrad nedostatočne odôvodnil, prečo sa rozhodol kompenzovať v roku 2020 len % neuhradených nákladov na podporu výrobcov elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnou kombinovanou výrobou, ktoré boli na úrovni eura.

Podľa regulovaného subjektu, úrad chráni len práva odberateľov na jeho úkor, pričom mu priznal najnižší možný koeficient a svoju zodpovednosť za vzniknutý deficit úrad spochybňuje. Regulovaný subjekt nemá žiadne právne garancie, kedy bude narastajúci deficit kompenzovaný v plnej výške. Vysoká miera neistoty kompenzácie neuhradených nákladov núti regulovaný subjekt prehodnotiť svoje strednodobé plánované investície a reálne obmedzuje plnohodnotný výkon jeho činnosti.

17. Na záver odvolania regulovaný subjekt žiada v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušiť a vrátiť vec na nové konanie a rozhodnutie.

V. Odvolacie konanie

18. Regulačná rada, ako orgán rozhodujúci o odvolaní, zistila tento stav:
19. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*
20. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
21. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
22. Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Údaje z informačných systémov verejnej správy a výpisy z nich, okrem údajov a výpisov z registra trestov, sa považujú za všeobecne známe skutočnosti a sú použiteľné na právne účely. Tieto údaje nemusí účastník konania a zúčastnená osoba správne orgánu preukazovať dokladmi. Doklady vydané správnym orgánom a obsah vlastných evidencií správneho orgánu sa považujú za skutočnosti známe správne orgánu z úradnej činnosti, ktoré nemusia účastník konania a zúčastnená osoba správne orgánu dokladovať.*
23. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku *správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
24. Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
25. Podľa § 47 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.*

26. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
27. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
28. Z podkladov, ktoré má Regulačná rada k dispozícii v administratívnom spise je zrejmé, že prvostupňový orgán začal konanie o cenovej regulácii z vlastného podnetu podľa § 14 ods. 11 a 12 zákona č. 250/2012 Z. z.
29. Regulačná rada z administratívneho spisu zistila, že prvostupňový orgán listom zo dňa 13. 07. 2020 oznámil regulovanému subjektu ďalšie konanie a prejednanie veci po tom čo Regulačná rada ako odvolací orgán zrušila prvé rozhodnutie č. 0250/2020/E z 20. 12. 2020.
30. Regulovaný subjekt listom z 27. 07. 2020 požiadal úrad o nazretie do všetkých spisov a podkladov, z ktorých úrad bude vychádzať pri vydaní rozhodnutia. Nazeranie do spisu sa uskutočnilo 28. 07. 2020, o čom úrad spísal záznam, založený v administratívnom spise.
31. Ďalej sa v spise nachádza odpoveď regulovaného subjektu k výzve na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
32. V spise sa nachádza odvolaním napadnuté rozhodnutie č. 0294/2020/E z 12. 08. 2020.
33. Regulovaný subjekt 24. 08. 2020 opätovne požiadal o nazretie do spisu podľa § 23 správneho poriadku, ktoré sa uskutočnilo 27. 08. 2020, o čom úrad spísal záznam, založený v administratívnom spise.
34. Napokon spis obsahuje samotné odvolanie regulovaného subjektu doručené cez UPVS 23. 09. 2020 a do podateľne úradu 25. 09. 2020, rozhodnutie jediného akcionára z 22. 09. 2020, ako aj upovedomenie prvostupňového orgánu o postúpení odvolania spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.
35. Regulačná rada, v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku, zaslala regulovanému subjektu list z 30. 10. 2020, s názvom „Výzva na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia“, zaevidovaný pod č. 26174/2020/BA. Spôsob, akým má správny orgán dať účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia, správny poriadok neupravuje. Z uvedeného dôvodu, si Regulačná rada zvolila formu písomnej výzvy, v ktorej uviedla, že podkladom pre rozhodnutie je zistený skutočný stav veci, odvolanie účastníka konania, administratívny spis prvostupňového orgánu č. 2670-2020-BA, administratívny spis druhostupňového orgánu č. 5955-2020-BA a skutočnosti známe odvolaciemu orgánu z úradnej činnosti. Umožnila regulovanému subjektu vyjadriť sa písomne v lehote 10 pracovných dní od doručenia výzvy.
36. Podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) sa
„Elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, považuje za doručenie,
b) ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.“

37. Výzva na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia bola regulovanému subjektu odoslaná do jeho elektronickej schránky s využitím spôsobu doručenia do vlastných rúk s fikciou doručenia 30. 10. 2020. Dňa 02. 11. 2020 bola predmetná výzva prijatá v elektronickej schránke regulovaného subjektu, teda táto elektronickej úradná správa bola dostupná prijímateľovi v jeho elektronickej schránke, a tým začala plynúť 15 dňová úložná lehota podľa ustanovenia § 32 ods. 2 zákona o e-Governmente.
38. Z vyššie citovaného ustanovenia § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente vyplýva, kedy sa elektronickej správa považuje za doručenie. Buď sa považuje správa za doručenie do vlastných rúk dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručene alebo márnym uplynutím úložnej lehoty, podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr. V tomto prípade bola výzva doručená počas plynutia úložnej lehoty, a to 02. 11. 2020. Od 03. 11. 2020 začalo plynúť desať pracovných dní na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia. Keďže do plynutia lehoty podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty, uplynutie určenej lehoty nastalo 16. 11. 2020.
39. Listom zo 04. 11. 2020 č. Z-D-00084941-2020 regulovaný subjekt požiadal Regulačnú radu o elektronickej zaslanie administratívneho spisu prvostupňového orgánu č. 2670-2020-BA, administratívneho spisu druhostupňového orgánu č. 5955-2020-BA a všetkých ostatných skutočností a podkladov, z ktorých bude Regulačná rada vychádzať pri vydávaní rozhodnutia.
40. Dňa 13. 11. 2020 bola Regulačnej rade elektronickej doručená odpoveď regulovaného subjektu k výzve na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia. V odpovedi regulovaný subjekt uvádza, že úrad opätovne nedostatočne zdôvodnil svoj postup, nedostatočne zistil skutkový stav veci pred vydaním rozhodnutia a spis neobsahuje všetky podklady, z ktorých úrad vychádzal.

Regulovaný subjekt nesúhlasí ani s argumentáciou úradu uvedenou v stanovisku k odvolaniu proti rozhodnutiu úradu.

V závere vyjadrenia regulovaný subjekt žiada vziať do úvahy jeho pripomienky a námety a predmetné rozhodnutie zrušiť v plnom rozsahu a vydať nové rozhodnutie.

VI. Právne posúdenie Regulačnou radou

41. Regulačná rada, s poukazom na citované ustanovenie správneho poriadku v bode 26. rozhodnutia, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmala, osobitne preskúmala jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku, zákona č. 250/2012 Z. z. a vyhlášky č. 18/2017 Z. z., vyhodnotila dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky uvedené v podanom odvolaní.
42. Námietky regulovaného subjektu uvedené v časti IV. rozhodnutia, odvolací orgán rozoberá nasledovne.
43. Regulačná rada sa stotožňuje s prvostupňovým orgánom s tým, že všetky parametre uvedené v odôvodnení rozhodnutia č. 0294/2020/E zo dňa 12. 08. 2020 zodpovedajú reálnym hodnotám.
44. Podľa stanoviska prvostupňový orgán parameter $kzprds^{SSD}_{2018}$ stanovil v súlade s ustanovením § 12 ods. 3 písm. f) vyhlášky č. 18/2017 Z. z.
45. Ďalej zo stanoviska vyplýva, že prvostupňový orgán pri vydaní rozhodnutia prihliadol na § 3 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. ktorý ustanovuje účel regulácie, a v ktorom sa pod účelom regulácie rozumie „transparentným a nediskriminačným spôsobom

zabezpečiť dostupnosť tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané ceny a v určenej kvalite.“

46. Regulačná rada konštatuje, že odvolaním napadnuté rozhodnutie v súvislosti s dodržaním zásady účelu regulácie stanovením hodnoty parametra $kzprds^{SSD}_{2018}$ na úroveň, parametra $Kprds^{SSD}_{2020}$ vo výške eura ako aj $TPSds^{SSD}_{2020}$ na úrovni€/MWh zabezpečí primerané ceny elektriny pre konečného spotrebiteľa. Regulovaný subjekt stanovením hodnôt jednotlivých parametrov podľa rozhodnutia č. 0294/2020/E nestráca nárok na úhradu celkových neuhradených nákladov na doplatok v sume eura a je priznaná regulovanému subjektu plná výška neuhradených nákladov z roku 2018.
47. Ako vyplýva z podkladov, prvostupňový orgán priznal regulovanému subjektu celkovú sumu neuhradených nákladov vynaložených na podporu elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnou kombinovanou výrobou doplatkom pre rok t vo výške eura (parameter NN_{2020}). Súčasne však v rámci zachovania účelu regulácie rozhodol tak, že regulovanému subjektu pre rok 2020 určil cez parameter $Kprds^{ZSD}_{2020}$ % z celkovej sumy neuhradených nákladov, a to vo výške eura. Prvostupňový orgán uviedol, že NN_{2020} v celkovej výške eura budú vysporiadané v budúcom období po častiach tak, aby bol zachovaný účel regulácie v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z., ako aj nárok regulovaného subjektu na úhradu NN_{2020} v celkovej výške eura podľa platnej legislatívy.
48. K námietke regulovaného subjektu k vydanému rozhodnutiu č. 0294/2020/E podľa jeho názoru s retroaktívnym účinkom čo nemá oporu v zákone č. 250/2012 Z. z. a v správnom poriadku Regulačná rada uvádza nasledovné.

V prvom rade odvolací orgán konštatuje, že podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky je Slovenská republika právny štát.

K časti odvolania regulovaného subjektu týkajúcej sa retroaktivity odvolací orgán poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 37/99: „Pravú retroaktivitu súd vymedzil ako stav, v ktorom nová právna úprava nenachádza oprávnenia a povinnosti založené právnymi vzťahmi len *lex priori* a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 3/00, kde okrem iného uviedol, že: „...alebo stav, keď zákon dodatočne a pozmeňujúco zasahuje do už právne uzavretých minulých skutkových a právnych vzťahov (práv a povinností). V súvislosti s problematikou spätnej účinnosti právna teória Slovenskej republiky ako aj európskych krajín rozlišuje medzi pravou a nepravou spätnou účinnosťou právnych predpisov (pravou retroaktivitou a nepravou retroaktivitou).

V tejto súvislosti Regulačná rada odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Szd 1/2010 z 29. 9. 2011, v ktorom súd uviedol k rozdielu medzi pravou a nepravou retroaktivitou právnych noriem nasledovné: „K definujúcim znakom právneho štátu patrí aj zákaz retroaktivity právnych noriem, ktorý je významnou demokratickou zárukou ochrany práv občanov a právnej istoty. (PL. ÚS 16/95). V ústavnom poriadku Slovenskej republiky všeobecný zákaz spätého pôsobenia právnych predpisov alebo ich ustanovení možno odvodiť z čl. 1 ústavy, podľa ktorého je Slovenská republika právnym štátom. K imanentným znakom právneho štátu neodmysliteľne patrí aj požiadavka (princíp) právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok, súčasťou čoho je i zákaz spätého (retroaktívneho) pôsobenia právnych predpisov, resp. ich ustanovení. V podmienkach demokratického štátu, kde vládnu zákony a nie subjektívne predstavy ľudí a z požiadavky právnej istoty jednoznačne vyplýva záver, že právny predpis, resp. jeho ustanovenia pôsobia iba

do budúcnosti a nie do minulosti. V prípade ich spätného pôsobenia by sa vážne narušila požiadavka na ich bezrozpornosť, ďalej na všeobecnú prístupnosť (poznateľnosť), čím by nevyhnutne dochádzalo k situácii, že ten, kto postupuje podľa práva, by nemal žiadnu možnosť zoznámiť sa s obsahom budúcej právnej normy, ktorá by napríklad jeho konanie podľa platného práva v minulosti vyhlásila za protiprávne, resp. za právne neúčinné. To by teda znamenalo, že jednotlivé subjekty práva by nemali istotu, či ich konanie podľa platného a účinného práva v dobe, kedy došlo k nemu, nebude neskoršie (po prijatí nového právneho predpisu) ex tunc posudzované ako protiprávne alebo právne neúčinné, s vylúčením ochrany nimi riadne nadobudnutých práv v minulosti (v súlade s platnou a účinnou právnou úpravou). Ústavný súd pri posudzovaní a hodnotení spätnej pôsobnosti právnych predpisov (ich ustanovení) jednoznačne vychádza zo zásady, že ten, kto konal, resp. postupoval na základe dôvery v platný a účinný právny predpis (jeho ustanovenie), nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (PL. ÚS 36/95). V súvislosti s problematikou spätnej účinnosti však právna teória Slovenskej republiky ako aj európskych krajín rozlišuje medzi pravou a nepravou spätnou účinnosťou právnych predpisov (pravou retroaktivitou a nepravou retroaktivitou). Význam uvedeného rozlišovania je založený na skutočnosti, že pokiaľ sa pravá retroaktivita (spätná účinnosť) v zásade odmieta ako nezlučiteľná s obsahom princípu právneho štátu, nepravá retroaktivita sa za určitých okolností akceptuje, ako prípustný nástroj na dosiahnutie ustanovených a dostatočne významných cieľov verejnej moci. Pri uvedenom rozlišovaní je nevyhnutné si uvedomiť, že za pravú retroaktivitu sa pokladá také konanie zákonodarcu, pri ktorom tento v novom právnom predpise (zákone) neuzná práva (alebo povinnosti) založené právnymi skutočnosťami, ktoré sa ako právne skutočnosti uznávali na základe skoršieho (predchádzajúceho) právneho predpisu (zákona). Za nepravú retroaktivitu sa však pokladá také konanie zákonodarcu, pri ktorom tento v novom právnom predpise uzná právne skutočnosti, ktoré vznikli počas platnosti skoršieho zákona, no zároveň prinesie určité zmeny práv (alebo povinnosti), ktoré vznikli na základe týchto právnych skutočností alebo na ich základe zavedie aj nové práva alebo povinnosti. Nepravá retroaktivita jednoznačne umožňuje zákonodarcovi vstúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Nepravá retroaktivita teda neprípúšťa, aby neskoršia právna norma neuznala právne skutočnosti, na základe ktorých došlo k vzniku určitých právnych vzťahov podľa predchádzajúcej právnej normy, no jednoznačne pripúšťa zmeny tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy (pripúšťa teda zmenu právneho režimu vzťahov, ktoré vznikli v minulosti). Výsledkom rozlišovania medzi pravou a nepravou retroaktivitou je poznanie, že zďaleka nie každú zmenu, ktorú prinesie nový zákon na právne vzťahy založené právnymi skutočnosťami v predchádzajúcom zákone (na vzťahy, ktoré vznikli počas platnosti minulej právnej normy) je možné spájať s jeho spätným pôsobením a ako takú odmietať. Podľa Európskeho súdneho dvora spätnú účinnosť európskych právnych predpisov je potrebné posudzovať so zreteľom na rozpor medzi nutnosťou flexibility právneho poriadku a nevyhnutnosti naplnenia účelu právnej regulácie na strane jednej (teda všeobecný záujem môže spätnú účinnosť ospravedlniť) a potrebou zaručiť subjektom práva stabilitu ich právnych vzťahov (právna istota) a ochranu ich legitímneho očakávania na strane druhej. Súčasne je potrebné skúmať splnenie podmienky legislatívneho očakávania, ktorá je Európskym súdnym dvorom posudzovaná na základe kritéria jeho predvídateľnosti. Porušenie tohto princípu nastáva vtedy, keď je retroaktívny predpis vydaný náhle a nečakane. Európsky súdny dvor konštatuje porušenie zásady legitímneho očakávania vtedy, ak opatrný podnikateľ nemohol rozumne s vydaním retroaktívnej právnej úpravy počítať a kedy neexistujú žiadne náznaky týkajúce sa ich vydania.“

Regulačná rada uvádza, že úrad je podľa § 4 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. orgánom štátnej správy pre oblasť regulácie sieťových odvetví s celoslovenskou pôsobnosťou, ktorý v rámci svojej zákonnej pôsobnosti vykonáva cenovú reguláciu. Výsledkom konania o cenovej regulácii podľa § 14 zákona č. 250/2012 Z. z. je vydanie rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu, ktorý zaväzuje len konkrétnu osobu v konkrétnom prípade, ktorý na rozdiel od normatívnych aktov, nevyvoláva právne záväzky voči ďalším osobám, a nie je určený na opakované použitie. Rozhodnutie musí byť v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Rozhodnutie č. 0294/2020/E z 12. 08. 2020, bolo vydané pre regulovaný subjekt Stredoslovenská distribučná, a.s. v konaní podľa procesných ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. so subsidiárnym použitím správneho poriadku a platnej vyhlášky č. 18/2017 Z. z. ako všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného na základe splnomocňovacieho ustanovenia obsiahnutého v § 40 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. Regulačná rada konštatuje, že nešlo o situáciu, kedy by v čase vydávania odvolaním napadnutého rozhodnutia došlo k prijatiu novej normy, ktorá by sa mala aplikovať na časové obdobie, ktoré predchádzalo jej prijatiu.

Z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky, z rozhodnutí súdov, z právnej teórie vyplýva posudzovanie otázky retroaktivity týkajúce sa právnych noriem. Ústava Slovenskej republiky ani právna teória nevyslovuje požiadavku na zákaz retroaktivity vo vzťahu k individuálnym právnym aktom, ale ako je vyššie uvedené vo vzťahu k právnym normám, ako sú ústava, ústavné zákony, zákony a podzákonné predpisy. Regulačná rada dospela k záveru, že je potrebné odmietnuť tvrdenie regulovaného subjektu o spätnej účinnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia, ktoré je individuálnym právnym aktom.

49. K námietke regulovaného subjektu k nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia prvostupňového orgánu Regulačná rada uvádza, že sa stotožňuje s jeho odôvodnením uvedeným v rozhodnutí č. 0294/2020/E. Odvolací orgán konštatuje, že úrad postupoval správne a v súlade s platnou právnou úpravou, svoje závery v rozhodnutí dostatočne odôvodnil, jeho závery sú udržateľné, preskúmateľné a v konaní sa nevyskytla žiadna vada, pre ktorú by bolo potrebné odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušiť.
50. V nadväznosti na uvedené, Regulačná rada poukazuje na platnú judikatúru Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12. mája 2004, sp. zn. III. ÚS 209/04 zo dňa 23. júna 2004, sp. zn. II. ÚS 36/2010 zo dňa 4. mája 2010 a ďalšie), podľa ktorých „nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom (per analogiam správneho orgánu) podrobná odpoveď, a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Ak sa nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, tento nedostatok je možné považovať za prejav arbitrárnosti, o taký prípad však v skúmanej veci nejde“.
51. Aj podľa uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003 „Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“.
52. Podľa uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005 „Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo

upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní“.

53. Tieto závery Ústavného súdu SR je možné, podľa Regulačnej rady, aplikovať aj v správnom konaní (v konaní o cenovej regulácii).
54. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, ani na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Správny orgán sa, podľa názoru Regulačnej rady, dostatočne zaoberal s vyššie uvedenými skutočnosťami.
55. Regulačná rada v preskúmvanej veci konštatuje, že prvostupňový orgán si splnil svoju povinnosť uvedenú v § 33 ods. 2 správneho poriadku a umožnil, aby sa regulovaný subjekt mohol pred vydaním rozhodnutia vyjadriť k jeho podkladom i k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Regulačná rada nedopĺňa dokazovanie, rozhoduje na základe podkladov zabezpečených prvostupňovým orgánom, a preto v súlade s judikatúrou (napr. R NS SR sp. zn. 6Sžp/26/2011) a právnou teóriou (Soňa Košičiarová Správny poriadok, 2004, str.140), nebolo potrebné, aby výsledok už skôr vykonaných šetrení a dôkazov opakovane predkladala regulovanému subjektu na vyjadrenie, keďže výklad právnej normy ustanovenej v § 33 je potrebné vykonávať na základe logického a rozumného uváženia vzhľadom na konkrétne okolnosti individuálne v každej veci.

Nad rámec uvedeného Regulačná rada uplatnila § 33 ods. 2 správneho poriadku.

56. K námietke regulovaného subjektu v odpovedi na výzvu na oboznámenie sa s podkladmi pred vydaním rozhodnutia ohľadom energetickej chudoby Regulačná rada konštatuje, že otázka energetickej chudoby bola prebratá do právneho poriadku Slovenskej republiky v roku 2012 z tzv. 3. energetickej balíčka, konkrétne zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES a je riešená v zákone č. 250/2012 Z. z. a z ktorej Regulačná rada cituje: „Členské štáty prijímú náležité opatrenia na ochranu koncových odberateľov a zabezpečia najmä, aby existovali dostatočné záruky na ochranu zraniteľných odberateľov. V tejto súvislosti každý členský štát vymedzí koncept zraniteľných odberateľov, ktorý sa môže vzťahovať na energetickú chudobu a okrem iného môže ustanoviť zákaz odpojenia takýchto odberateľov v kritických časoch. Členské štáty zabezpečia dodržiavanie práv a povinností spojených so zraniteľnými odberateľmi“.
57. Z obsahu administratívneho spisu, má Regulačná rada za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia č. 0294/2020/E postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z., § 12 a 18 vyhlášky č. 18/2017 Z. z. a správnym poriadkom.
58. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. *konanie o cenovej regulácii sa začína dorúčením návrhu ceny tovaru a s ním súvisiacich regulovaných činností a podmienok ich uplatnenia regulovaným subjektom úradu alebo z podnetu úradu.*
59. Podľa § 14 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z. z. *účastníkom cenového konania je regulovaný subjekt, ktorý predložil návrh ceny. Ak sa začalo cenové konanie na podnet úradu, je účastníkom konania regulovaný subjekt, ktorého má úrad v úmysle cenovo regulovať.*

60. Podľa § 14 ods. 11 zákona č. 250/2012 Z. z. úrad v cenovom konaní schváli alebo určí cenu regulovanému subjektu vydaním cenového rozhodnutia. Úrad môže v cenovom rozhodnutí schváliť alebo určiť aj podmienky uplatnenia ceny.
61. Ustanovenia § 12 vyhlášky č. 18/2017 Z. z. upravujú spôsob výpočtu tarify za prevádzkovanie systému, postup a podmienky uplatňovania tarify.
62. Ustanovenie § 18 vyhlášky č. 18/2017 Z. z. upravuje podmienky uplatňovania tarify za prevádzkovanie systému účastníkmi trhu s elektrinou.
63. Regulačná rada má za to, že boli zohľadnené všetky podklady nachádzajúce sa v administratívnych spisoch, ako aj vyjadrenie regulovaného subjektu predložené v priebehu celého konania.
64. Vzhľadom na vyššie uvedené, Regulačná rada uvádza, že podľa § 60a správneho poriadku, ustanovenia prvej až tretej časti sa primerane vzťahujú aj na konanie o odvolaní. Podľa § 19 ods. 1 až 3 správneho poriadku, podanie možno urobiť písomne v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe, alebo ústne do zápisnice. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci treba do troch pracovných dní doplniť v listinnej podobe, v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, alebo ústne do zápisnice. Správny orgán na dodatočné doplnenie podania nevyzýva. Ak osobitný predpis ustanovuje povinnosť použiť na podanie určený formulár, podanie možno urobiť len použitím takého formulára. Podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Podanie v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci musí obsahovať identifikátor osoby účastníka konania podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť jeho ďalšie náležitosti. Pokiaľ podanie nemá predpísané náležitosti, správny orgán pomôže účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil; súčasne ho poučí, že inak konanie zastaví.
65. Z odvolania proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu, je zrejmé, kto odvolanie podal, akej veci sa týka a čo navrhuje, t. j. podané odvolanie obsahuje všetky všeobecné náležitosti podania tak, ako to vyžaduje § 19 ods. 2 správneho poriadku. Správny poriadok vo svojej štvrtej časti, kde je upravené odvolacie konanie, neuvádza ďalšie osobitné náležitosti, ktoré by odvolanie malo obligatórne obsahovať. Odvolacie konanie v správnom konaní tvorí jeden celok s prvostupňovým konaním, a teda účastníci konania môžu až do vydania rozhodnutia o odvolaní uvádzať nové skutočnosti a navrhovať dôkazy. V odvolacom konaní taktiež platí, že odvolací orgán je oprávnený a súčasne povinný preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. Odvolací orgán preskúmava zákonnosť postupu prvostupňového orgánu, ako aj zákonnosť a vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že bez ohľadu na to, aké námietky uvedie účastník konania v odvolaní, odvolací orgán je povinný preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. Tak tomu bolo aj v danej veci.

VII. Potvrdenie rozhodnutia

66. Regulačná rada, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, zistila, že v dôvodoch odvolania neboli uvedené nové skutočnosti ani navrhnuté nové dôkazy, ktoré by sa týkali predmetu rozhodnutia, a preto konštatuje, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti uvedené

v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.

67. Regulačná rada, ako odvolací orgán, uplatnila svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného odvolaním napadnutého rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistila dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupovala v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie č. 0294/2020/E z 12. 08. 2020 dňa 26. 11. 2020 tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia potvrdila a samotné odvolanie zamietla.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a nemožno sa proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom podľa § 177 a nasl. Správneho súdneho poriadku.

Ing. Ján Ďuriš
predseda

Ing. Milan Krajčovič
podpredseda

Rozhodnutie sa doručí:

1. Stredoslovenská distribučná, a.s., Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina
2. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, Bajkalská 27, 820 07 Bratislava